

+31102972577

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Rotterdam

Team Bestuursrecht 2

zaaknummer: AWB 13/15470, V-nummer: 120.902.8932,

uitspraak van de voorzieningenrechter van 2 juli 2013 in de zaak tussen

~~XXXXXXXXXX~~, wonende te Dordrecht, verzoeker,
gemachtigde: mr. H.C.C. Kneuvelds

en

de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. M. Garabitan, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

Procesverloop

Verweerder heeft bij besluit van 14 juni 2013 afwijzend beslist op de aanvraag van verzoeker tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij dit besluit is tevens de ongewenstverklaring van verzoeker opgeheven, alsmede een inreisverbod voor de duur van vijf jaar tegen verzoeker uitgevaardigd (hierna: het bestreden besluit).

Tegen dit besluit heeft verzoeker bij faxbericht van 14 juni 2013 beroep ingesteld.

Bij hetzelfde faxbericht heeft verzoeker een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend op grond van artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb).

Het verzoek om voorlopige voorziening is op 26 juni 2013 ter zitting behandeld. Verzoeker is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde. Vooris is ter zitting verschenen S. Gaa, tolk.

Overwegingen

1. Verzoeker heeft op 4 oktober 2004 een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd (hierna: asielaanvraag) ingediend. Deze aanvraag is bij besluit van 7 oktober 2002 afgewezen.

1.2. Bij vonnis van 16 juli 2003 is verzoeker wegens het opzettelijk gebruik maken van een niet op zijn naam gesteld reisdocument veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van één maand.

1.3. Op 14 maart 2005 heeft verzoeker opnieuw een asielaanvraag ingediend. Deze aanvraag is bij besluit van 18 maart 2005 afgewezen. Nadat het daartegen gerichte beroep bij uitspraak van 7 april 2005 ongegrond was verklaard, heeft verzoeker op 24 juni 2005

+31102972577

zaaknummer: AWB 13/15470

2

wederom een asielaanvraag ingediend. Bij besluit van 21 december 2005 is deze aanvraag afgewezen en is verzoeker in verband met voormelde strafrechtelijke veroordeling ongewenst verklaard. Het tegen de afwijzing van de asielaanvraag gerichte beroep is bij uitspraak van 19 december 2006 niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is in hoger beroep bevestigd bij uitspraak van 27 februari 2007. Het tegen de ongewenstverklaring gemaakte bezwaar is bij besluit van 10 december 2007 ongegrond verklaard, waarna het tegen dit besluit ingestelde beroep bij uitspraak van 13 oktober 2009 ongegrond is verklaard. Deze uitspraak is in hoger beroep bij uitspraak van 8 april 2010 bevestigd.

1.4. Op 6 juni 2013 heeft verzoeker de onderhavige asielaanvraag ingediend. Daaraan heeft verzoeker, onder verwijzing naar een rapport van Human Rights Watch van 4 mei 2013 en berichtgeving van deze organisatie van 11 juni 2013, onder meer ten grondslag gelegd dat de algemene situatie in Irak steeds verder verslechterd.

2. Bij het bestreden besluit heeft verweerder de asielaanvraag afgewezen met toepassing van artikel 4:6 van de Awb. Daarbij heeft verweerder zich onder meer op het standpunt gesteld dat de aard en intensiteit van het geweld in Irak niet dusdanig is dat verzoeker bij terugkeer naar dit land louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op een behandeling in strijd met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Ter ondersteuning van dit standpunt heeft verweerder gewezen op het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 20 januari 2009 in zaak nr. 32621/06, F.H. tegen Zweden (JV 2009, 74). Naar de mening van verweerder is de veiligheidssituatie in Irak sinds dit arrest niet zodanig gewijzigd dat tot een ander oordeel zou moeten worden gekomen. Daarbij heeft verweerder verwezen naar verscheidene ambtsberichten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken inzake de algemene situatie in Irak. Het rapport van Human Rights Watch van 4 mei 2013 en de berichtgeving van deze organisatie van 11 juni 2013 kunnen hieraan niet afdoen, nu beide stukken zien op een geweldsincident en niet de algehele veiligheidssituatie in Irak betreffen, aldus verweerder.

3. Op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel worden verleend aan de vreemdeling die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan:

- 1°. doodstraf of executie;
- 2°. folteringen, onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of
- 3°. ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

4. De voorzieningenrechter oordeelt als volgt.

4.1. Ter ondersteuning van zijn verzoek om voorlopige voorziening en ter onderbouwing van zijn betoog dat in Irak sprake is van een situatie waartegen - thans - artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, onderdeel 3, van de Vw 2000 bescherming biedt, heeft verzoeker diverse stukken overlegd, waaruit - onweersproken door verweerder - kan worden afgeleid dat sinds april 2013 sprake is van een substantiële verslechtering van de reeds slechte veiligheidssituatie in Irak. Ter zitting heeft verweerder in reactie hierop volstaan met het handhaven van zijn in het bestreden besluit ingenomen stelling dat het willekeurige geweld in Irak niet dermate hoog is dat iedere burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel

+31102972577

zaaknummer: AWB 13/15470

3

risico loopt op de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, onderdeel 3, van de Vw 2000 bedoelde ernstige bedreiging. Gelet op voormelde substantiële verslechtering van de algemene situatie en de aard van het geweld en de gevolgen daarvan voor de burgerbevolking heeft verweerder met die enkele stelling naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter ontoereikend gemotiveerd dat zich in Irak geen situatie voordoet als bedoeld in voormeld artikel van de Vw 2000. Daarbij wijst de voorzieningenrechter op artikel 8, tweede lid, aanhef en onder b, van richtlijn 2005/85/EG betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (de Procedurerichtlijn), volgens welk artikel, voor zover thans van belang, de lidstaten ervoor zorgen dat er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in de landen van oorsprong van asielzoekers.

4.2. Gelet op het vorenstaande en bij afweging van de betrokken belangen ziet de voorzieningenrechter aanleiding het verzoek om voorlopige voorziening toe te wijzen en het bestreden besluit, voor zover daarbij de asielaanvraag van verzoeker is afgewezen en tegen hem een inreisverbod is uitgevaardigd, te schorsen tot de rechtbank uitspraak doet op het beroep van verzoeker. Dit betekent dat verzoeker hangende beroep rechtmatig verblijf heeft, niet mag worden uitgezet en recht heeft op opvang.

4.3. Aan een beoordeling van hetgeen verzoeker overigens heeft aangevoerd komt de voorzieningenrechter gezien het vorenoverwogene niet toe.

4.4. De voorzieningenrechter doet niet met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak in de hoofdzaak omdat nader onderzoek redelijkerwijs kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Het valt niet uit te sluiten dat verweerder hangende beroep alsnog voldoende kan motiveren dat het willekeurige geweld in Irak niet dermate hoog is dat iedere burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, onderdeel 3, van de Vw 2000 bedoelde ernstige bedreiging.

4.5. De voorzieningenrechter ziet aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 8:84, vierde lid, van deze wet, te veroordelen in de kosten die verzoeker in verband met de behandeling van het verzoek om voorlopige voorziening redelijkerwijs heeft moeten maken. De kosten in verband met de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht (hierna: Bpb) vastgesteld op € 944,- (1 punt voor het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 472,- en wegingsfactor 1). De voorzieningenrechter is niet gebleken dat verzoeker nog andere kosten heeft moeten maken die op grond van het Bpb voor vergoeding in aanmerking komen.

+31102972577

zaaknummer: AWB 13/15470

4

Beslissing**De voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag:**

- schorst bij wijze van voorlopige voorziening het bestreden besluit, voor zover daarbij de asielaanvraag van verzoeker is afgewezen en tegen hem een inreisverbod is uitgevaardigd, tot de datum waarop de rechtbank uitspraak doet op het beroep van verzoeker tegen het bestreden besluit;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten die verzoeker in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken, welke kosten worden begroot op: € 944,- ter zake van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.J. Klomp, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. M.J.F.J. van Beek, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 2 juli 2013

De griffier,

De voorzieningenrechter,

Afschrift verzonden aan partijen op: **- 3 JULI 2013**

VOOR COPIE CONFORM
De griffier van de
rechtbank
te 's-Gravenhage

